

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/214/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112214265
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7112214265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko a.s., IČO: 35697270, Metodova 8, Bratislava proti odporcovi: E. Y., nar. XX.X.XXXX, Y. XX, F. za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1./ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Nám. legionárov 5, Prešov právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník 2./ Združenie na podporu práv spotrebiteľov, IČO: 42264979, Seberínho 9, Bratislava u v konaní o zaplatenie 418,66 eura s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t iť navrhovateľovi 86,72 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 18.12.2010 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 28.5.2012 na Okresnom súde Košice II domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy vo výške 418,66 eura s prísl.. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov konania.

Vo vyjadrení vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS namietal tento vedľajší účastník navrhovateľom uplatnenú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú neplatnú. Rovnako tento vedľajší účastník uviedol, že neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej pokuty spoločnosti Orange a.s., bola už judikovaná rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 z 24.4.2012.

Na pojednávania konané dňa 11.3.2013 sa nedostavil navrhovateľ, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.3.2013 z dôvodu hospodárnosti konania a žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti a zaviazal odporcu k úhrade pohľadávky v zmysle podanej žaloby. Pojednávania sa zúčastnil odporca, ktorý uviedol, že zmluvu o pripojení uzavrel s navrhovateľom v roku 2007 s dobou viazanosti 24 mesiacov. Táto doba viazanosti mu bola predĺžovaná z dôvodu, že nepravidelne uhrádzal faktúry. Ďalej uviedol, že je ochotný zaplatiť navrhovateľovi cenu za poskytnuté služby, avšak nie aj zmluvnú pokutu a to z dôvodu doby viazanosti, ktorú porušil až v období august, október 2010, teda po uplynutí doby viazanosti uvedenej v zmluve o pripojení.

Súd sa následne oboznámil s listinnými dokladmi predloženými navrhovateľom, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu, zmluvou o pripojení, dodatkom k zmluve o pripojení, pokusom o pokonávku, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb

prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., faktúrami, výpismi z Orange Intranetu o predĺžení doby viazanosti, oznámením vedľajších účastníkov o vstupe do konania, ich vyjadrením k žalobe, ako aj ostatným spisovým materiálom, a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli dňa 6.12.2007 Zmluvu o pripojení číslo A3439494 spolu s dodatkom k zmluve o pripojení z uvedeného dňa, na základe ktorých navrhovateľ odporcovi požičal SIM kartu a predal mu telekomunikačné zariadenie - zn. Nokia 6300 za kúpnu cenu 16,27 eur (na základe dodatku k zmluve o pripojení č. A3439494).

Z písomných dokladov predložených navrhovateľom vyplynulo, že odporca včas neuhradil mesačné faktúry za obdobie od 23.8.2010 do 23.10.2010 vo výške celkom 86,72 eura.

Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 3.12.2010 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a výšku zmluvnej pokuty (331,94 eur) a vyzval ho aby uhradil všetky svoje pohľadávky najneskôr do 17.12.2010. Odporca na túto výzvu nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 cit. zákona, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa 2.3 Dodatku k zmluve o pripojení č. A3439494, účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „Podnik“) podľa zmluvy v znení tohto dodatku ako účastník služieb poskytovaných mu Podnikom prostredníctvom SIM karty a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať, a to v súlade s jeho záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti.

Podľa čl. II bodu 2.5, Dodatku k zmluve o pripojení č. A3439494, v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedených v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku, je účastník povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eura.

Podľa článku 4.4 písm. a) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s., spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“) (v znení platnom do dňa 6.12.2007 - t.j. ku dňu uzavretiu zmlúv o pripojení), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom ku dňu uzavretia zmlúv o pripojení), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení platnom ku dňu uzavretia zmlúv o pripojení), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe tejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení má súd za to, že účastníci konania uzavreli zmluvu o pripojení, na základe ktorej sa odporca zaviazal za služby poskytované navrhovateľom riadne a včas platiť. Odporca si ale neplnil svoje povinnosti podľa vyššie uvedených zmlúv, navrhovateľovi teda okrem pohľadávky za neuhradené služby mal vzniknúť voči odporcovi aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 331,94 eur podľa čl. II bodu 2.5, Dodatku k zmluve o pripojení.

Súd aplikujúc v predmetnej veci spotrebiteľské právo, uzavrel, že ustanovenia upravujúce zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur pre odporcu, sú neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta pre navrhovateľa v prípade, že tento poruší svoje povinnosti vyplývajúce mu z predmetnej zmluvy v dodatku dohodnutá nebola. Súd považoval zmluvnú pokutu za neprimeranú sankciu aj z hľadiska času, kedy dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy odporcom dôjde k ukončeniu zmluvy 1 mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na začiatku zmluvného vzťahu. Práve vyššie uvedené skutočnosti spôsobujú nielen nerovnováhu v zmluvných vzťahoch, ale aj neprijateľnosť a v ďalšom dôsledku aj neplatnosť, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje zmluvné podmienky, ktoré buď spotrebiteľ bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Navyše takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty za telekomunikačné zariadenie bola v inom konaní označená ako neprijateľná zmluvná podmienka (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/91/2011), preto je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Vzhľadom na vyššie uvádzané a konkrétne skutkové okolnosti tohto prípadu má súd za to, že zmluvné podmienky o dojednaní zmluvnej pokuty sú neprijateľné, čo spôsobuje, že toto dojednanie je neplatné od počiatku a preto nespôsobujú predpokladané a dohodnuté právne účinky. Súd preto časť navrhovateľom uplatnenej pohľadávky vo výške 331,94 eur zodpovedajúcej zmluvnej pokute podľa ust. bodu 2.3 Dodatku k zmluve o pripojení č. A3439494 zamietol.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že účastníci konania uzavreli zmluvu o pripojení č. A3439494, na základe ktorej sa odporca zaviazal za služby poskytované navrhovateľom riadne a včas platiť počas doby viazanosti 24 mesiacov. Predmetná doba viazanosti bola opätovne predĺžená až do 18.11.2010 Nakoľko však odporca za navrhovateľom vyúčtované služby za žalované obdobie (23.8.2010 - 23.10.2010) riadne a včas nezaplatil a navrhovateľ ukončil platnosť predmetných zmlúv o pripojení, súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku za neuhradené služby vo výške 86,72 eur.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s úhradou predmetnej sumy, bol súdom zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 18.12.2010, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty, do ktorej bol vyzvaný uhradiť navrhovateľovi dlžnú sumu.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V tomto konkrétnom prípade súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov. Keďže súd zamietol nároky navrhovateľa vo výške 331,94 eur titulom zmluvnej pokuty a priznal mu len pohľadávku vo výške 86,72 eur titulom neuhradených služieb, pomer úspechu odporcu voči navrhovateľovi bol 80% - 20%. Odporcovi by teda vzniklo právo na náhradu 60% (80% - 20%) jeho trov konania, no v tomto konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu - Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom (a uplatnil si trovy právneho zastúpenia vo výške 78,07 eur) náhradu trov konania a to práve v zmysle citovaného ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

Právo dať sa zastúpiť v konaní pred súdom advokátom patrí medzi základné práva garantované Ústavou SR. Preto nikomu nemožno brániť v tom, aby bol v konaní právne zastúpený kvalifikovaným advokátom. Účastník konania, ktorý advokátovi udelí plnú moc na zastupovanie v konaní pred súdom si musí byť vedomý rizika, že mu v konaní právo na náhradu trov konania nemusí vzniknúť alebo mu náhrada trov konania nebude priznaná z rôznych zákonom prípustných dôvodov. Teda právo dať sa zastúpiť advokátom a právo na náhradu trov konania nie sú nerozlučne späté. Pri priznaní či nepriznaní náhrady trov konania je potrebné prihliadať nielen na procesnú úspešnosť v spore, ale aj na účelnosť vynaložených trov. A práve skutočnosť, že súd v danom prípade považoval trovy vedľajšieho účastníka konania za neúčelné, nadbytočné a nevhodné viedla súd k rozhodnutiu nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia.

Voči inštitútu vedľajšieho účastníka ako takému v jednotlivom prípade, či už sa jedná o jeho účasť v konaní alebo zastúpenie advokátom a uplatnenie náhrady trov konania nemožno mať zásadnej výhrady. Tento prípad však je potrebné vnímať v kontexte ďalších stoviek konaní, do ktorých vedľajší účastník vstúpil za situácie, keď pre všetky tieto prípady (súdne konania) je príznačné, že vedľajší účastník do nich vstúpil v krátkom časovom úseku hromadne a to bez akejkoľvek nadväznosti na osobu odporcu ako spotrebiteľa, kde na strane navrhovateľa vystupuje obmedzený okruh subjektov (EOS KSI Slovensko, s.r.o., Orange Slovensko, a.s.). Na mieste je poukázať i na spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do týchto konaní uskutočnený neadresne, oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu a jeho príloh bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, len predpokladajúc podľa navrhovateľa,

že sa jedná o spotrebiteľský spor, neraz aj do už právoplatne skončených sporov. Neznalosť predmetu konania neumožňuje chápať záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, ak nemá základnú vedomosť o tom, aké právo a právo koho má ako subjekt na to zriadený chrániť. Navyše obrana odporcov v jednotlivých konaniach spočíva v paušálnej námietke premlčania nároku navrhovateľa bez akejkoľvek nadväznosti na postoj odporcu k plneniu prípadne premlčaného dlhu predstavujúceho naturálny obligačný záväzok a takisto neadresne, bez akejkoľvek špecifikácie konkrétneho prípadu, poukazuje na spotrebiteľský charakter veci s potrebou skúmania existencie neprijateľnej podmienky. Vo všetkých prípadoch vedľajší účastník paušálne vyjadruje súhlas s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a pre prípad jeho nariadenia vopred ospravedlňuje svoju prípadnú neúčast', okrem toho je v každom konaní zastúpený advokátom bez zreteľa na právnu či skutkovú náročnosť sporu a v každom konaní si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia.

Navyše súd podotýka, že vedľajší účastník konania je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, čo zakladá predpoklad aktívnej pomoci a činnosti samotného takého združenia a nie len činnosť, ktorá spočíva v tom, že združenie sa dá zastúpiť advokátom. Združenia na ochranu spotrebiteľa navyše podľa ust. § 25 ods. 6 zák. č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa, majú možnosť využívať aj určenú podporu Ministerstva spravodlivosti SR. Preto ak sa združenie z vlastnej iniciatívy rozhodne uprednostniť na zastupovanie advokáta, súd má za to, že v takomto prípade musí znášať jeho trovy z vlastných prostriedkov. Právne zastupovanie advokátom by bolo odôvodnené len v mimoriadne náročných právnych veciach, čo samozrejme nie je prípad vznesenia námietky premlčania. V tomto prípade konanie združenia vzbudzuje dojem účelovosti takého konania, ktoré spočíva len vo vstupe do konania spolu so splnomocneným advokátom za účelom dosiahnutia odmeny.

Ďalší vedľajší účastník na strane odporcu - Združenie na podporu práv spotrebiteľov si žiadne trovy neuplatnilo.

Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môžu účastníci konania podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.